

VOORLOPIG VERSLAG van de vaste Commissie voor Justitie omtrent het ontwerp van wet Wijziging van de bepalingen van het Wetboek van Strafrecht omtrent het niet nakomen van arbeidsovereenkomsten door schipper en schepelingen.

Het lid van de P.S.P.-fractie achtte het juist, dat in het wetsontwerp wordt voorgesteld bepaalde misdragingen, ongeacht of zij plaatsvinden aan boord van „zeeschepen” dan wel „vissersvaartuigen” op gelijke wijze te behandelen, doordat deze begrippen zullen worden prijsgegeven en vervangen door het begrip „vaartuig”. Het is echter slechts een halve maatregel gebleven, want een overeenkomstige wijziging had moeten worden aangebracht in artikel 136a, lid 1 van het Wetboek van Strafvordering, ten aanzien van de eerste drie definities. Ook artikel 136b van het Wetboek van Strafvordering en artikel 86 van het Wetboek van Strafrecht zouden behoren te worden gewijzigd, omdat strafrechtelijk het begrip „Nederlands schip” een andere inhoud zal verkrijgen.

Voorts stelde dit lid de vraag, waarom het begrip „schepe-ling” in de verschillende strafbepalingen niet is gewijzigd. Het begrip kan toch geen ander zijn dan vermeld in artikel 85 lid 3 van het Wetboek van Strafrecht en deswege in de artikelen 393 en 396 van het Wetboek van Koophandel en artikel 1 van de Schepenwet. Het begrip „schepe-ling” onderstelt een arbeidsovereenkomst met de reder. Indien er geen arbeidsovereenkomst is, dan zou er geen sprake kunnen zijn van „schepe-ling”. De maatschap zou derhalve buiten de werking van deze artikelen vallen. Daarvoor bestaat toch geen enkele grond?

Vervolgens stelde het hier aan het woord zijnde lid de vraag, of personen, die aan boord zijn – hetzij passagiers, hetzij personeel, dat geen „schepe-ling” is – buiten de strafrechtelijke bepalingen vallen en zo ja, acht de Minister zulks dan juist?

Waarom is, zo werd verder gevraagd, tot dusver bij het debat over het begrip „gedurende de reis” alleen als tegenhanger gebruikt het begrip „gedurende de vaart”, en niet het begrip „buitengaats”? Hiermede zouden alle geopperde moeilijkheden vermoedelijk zijn opgevangen. Strafbepalingen, die ook binnengaats kunnen gelden, en dan kunnen botsen met aldaar geldend strafrecht, moeten worden uitgesloten.

De leden van de fractie van de V.V.D. betreurden het, dat bij de behandeling van dit wetsontwerp in de Tweede Kamer het voorgestelde artikel 391 van het Wetboek van Strafrecht is geschrapt. Indien schepelingen opzettelijk hun verplichtingen niet nakomen en daardoor gevaar dreigt, is de overheid dan bevoegd in te grijpen om het gevaar te keren en zo ja, welk orgaan van de overheid heeft die bevoegdheid en in welke gevallen, met andere woorden hoe lang moet de overheid het niet nakomen van de verplichtingen „gedogen”? Is de reder hulploos verschuldigd, als de overheid ingrijpt? Wordt door het vervallen van de strafbepaling niet de kans vergroot dat de reder hulploos verschuldigd wordt aan derden of andere opvarenden dan degenen, die door het opzettelijk niet nakomen

van hun verplichtingen, de veiligheid in gevaar hebben gebracht?

Vastgesteld 13 april 1973.

KAULINGFREKS
MAEIJER
BRONGERSMA (*Voorzitter*)
VORRINK
POLAK
PIKET
BOUKEMA
SCHWARZ
BOEKMAN
AGTERBERG
MEULEMAN
VAN WIJK.